

[Boligministeren.]

imellem 6 partier, repræsenterende et betydeligt flertal, og det har siden juni måned været kendt, hvilke vilkår der er gældende på de finansielle områder fremover. Jeg kan også oplyse, at vi har fået den første henvendelse om også i overgangsperioden at gå over til det nye system.

Til de mange, der er betænkelige ved, om kommunerne nu vil eller kan eller tør gå ind, vil jeg gerne sige, at dette forlig indeholder jo den stærke opfordring, at boliger bygget efter det nye system starter med en væsentlig lavere begyndelseshusleje, og for dem, der er bygget efter det hidtidige system, har man altså en forhåbning om, at de støttebeløb, som vi i øvrigt i fællesskab har givet, kunne slå til under en eller anden form. Så man får altså valget imellem det sikre og det mere eller mindre usikre.

Kollegieforslagene er selvfølgelig uden for boligforliget, uden for kvoten om de 8.000. Jeg håber, jeg har hørt forkert, når jeg opfattede det således, at hr. Svend Jakobsen blandede tingene sammen. Vi har også holdt de almennyttige selskabers 8 pct. uden for støtten til kollegierne.

Men må jeg ikke om kollegier generelt sige visse ting. Vi har en kollegielov, relativt uforandret fra årene i forvejen, med en statsstøtte på 45 pct. plus en støtte til montering af værelserne, der er uden væsentlig betydning. Den har ført til, at med det gældende pris- og renteniveau lader det sig ikke mere gøre at bygge kollegier med den gældende lov som basis, uden at huslejen kommer så højt op, at de ikke kan lejes ud til dem, de er bestemt for.

Så har vi endvidere den situation, at vi har en bevægelse bort fra de meget store kollegier, der er meget tydelig og har ført til, at vi har fået betydelige vanskeligheder med at få økonomien i de bestående kollegier til at forløbe bare nogenlunde hæderligt.

Til illustration af den stærke trang bort fra kollegier kan jeg oplyse, at vi i Randers har et kollegium med så lav en månedlig husleje i den ene blok som 215 kr. og i den anden 240 kr., som der i Randers ikke findes unge der vil flytte ind i, og som derfor formodentlig nu skal anvendes til andet formål. Og så ved folketingets medlemmer, at vi har fået et tilsagn fra finansudvalget om at

anvende 5,5 mill. kr. til at løse nogle af de problemer, de bestående kollegier i øjeblikket har, hvortil kommer den udligning af huslejen i kollegierne, som den gældende lov danner basis for, og som jeg ved cirkulæreform har sat i kraft, som selvfølgelig er upopulært blandt dem, der skal indbetale, men som var en nødvendig handling sammen med ansøgningen til finansudvalget for at få de bestående kollegier, som vi har bygget, som det danske samfund har betalt — og dem er vi nødt til at få til at køre på en nogenlunde hæderlig facon, ganske uanset hvor vanskeligt det er.

Så skal jeg kun om det kollegieforslag, der er indeholdt i lovforslaget, sige, at det i realiteten betyder, at den nuværende kollegiestøtte på ca. 45 pct. omregnet med en rentefod på 15 pct. betyder en støtte på 69 pct. og betydelig større statsudgifter. Men det må være opgaven fremover at undgå de ting, hvor vi i øjeblikket er kørt fast, og få dem integreret i det almennyttige byggeri.

Jeg skal om hele det spørgsmål, som blev nævnt af flere ordførere, realkreditlovgivningen, bare meddele, at den drøftelse af de problemer, som blev lovet under beskæftigelsesdebatten, er sat i gang. Jeg er næsten nødt til at føje nogle kommentarer dertil.

Der blev sidste år udstedt obligationer med en norminel værdi på 27,4 mia kr. Vi diskuterer finansieringen på et byggeområde med en eller anden byggetid — vel imellem 4 måneder for et parcelhus og 1½ år for en almennyttig bolig — og det betyder altså fremskyndelse af den endelige fremskaffelse af købere til en meget betydelig obligationsmasse, som jeg altså foreløbig skønsmæssigt har sat til i hvert fald ikke under 10 mia kr. på årsbasis. Det er altså en ikke ringe opgave, vi står over for, som det vil være vældig værdifuldt at få løst, det er jeg enig med alle i, men som kun kan løses ved et samarbejde med Nationalbanken og formodentlig også de store obligationskøbere, vi har, ATP og den sociale pensionsfond, for det ville være af umådelig værdi for en stabil byggerytme at få det problem løst. Men jeg gør opmærksom på, det er en opgave af betydelige dimensioner.

Så har jeg selvfølgelig taget til efterretning — det er det min embedspligt at gøre — opfordringen til at skaffe en stabil bygge-